

KONTAKT MED G**R**I*N

Det Sällsynta Sällskapet för Gamla Radarjaktledare I Näringslivet

Nr 44

Utdrag ur en framtida vetenskaplig, arkeologisk rapport från år 2514 e. d. s. S. (efter den stora Smällen ¹). Texten har översatts från kinryngelska, det förhärskande språket vid den tiden:

*"Vid våra nyligen avslutade utgrävningar har påträffats sällsynta och intressanta lämningar efter en forntida population av en tidigare okänd primat, som givits namnet **Homo Rrjalus**. De slutsatser som kunnat dragas är att de fåtaliga individerna kan antas vara mer eller mindre avlägsna släktingar till den samtida mycket utbredda arten Homo Sapiens.*

Något som förbryllar forskarna är att fördelningen mellan maskulina och feminina individer verkar ha varit synnerligen ojämn, c:a 100/1. Man har tidigare kunnat konstatera att det i andra, samtida arter var normalt med en någorlunda jämn fördelning mellan de två könen (ja, det fanns faktiskt bara två på den tiden), men så verkar det alltså icke vara i den nu funna arten. Snedfördelningen bland Homo Rrjalus måste t ex ha inneburit svåra fortplantningsproblem. Homo Rrjalus kan möjligen annars ha förökats sig genom delning. Detta kan möjligen förklara varför arten tydligen endast förekom under något halvsekel eller så, och då snabbt dog ut eller ersattes av modernare arter (trol. Homo Effessellus).

Homo Rrjalus förefaller ha varit mindre utvecklade än andra, samtida arter, emedan de synes ha varit ett slags grottvarelser som bara undantagsvis och ogärna vistades ovan jord. Om deras sociala beteende är föga känt, men möjligen har de dyrkat någon himlakropp, eftersom otydliga avbildningar indikerar att de i sittande, framåtlutad ställning ofta verkar ha betraktat en svagt lysande, cirkulär platta. Densamma kan ha varit en tvådimensionell avbildning av ett klot eller en del av ett klot. På plattan har man möjligen, eventuellt som en kulthandling, klottrat med ett hjälpmedel i form av en pinne i vars mitt inneslutits en kladdig, fettliknande substans. Förmultnade sådana pinnar har hittats tillsammans med andra svårtolkade tillhörigheter.

En annan sådan egendomlig sak är forskarna är oense om vilken funktion den haft. Det är vad som förefaller vara en huvudprydnad i form av en metallbåge, på ena sidan försedd med ett svart skydd för hörselingången. Ett långt, svansliknande snöre med en fyrkantig klutt i andra änden förefaller ha kompletterat anordningen.

Som avlastning för en av primatens två fötter verkar ha använts en fjädrande metallplatta, vars egentliga funktion inte heller är känd. Samma sak gäller små, tunna, böjbara, transparenta plattor, som hittats i äldre lämningar. På plattorna finns ristningar med obegripliga, geometriska mönster i form av vinklar och kurvor. Troligen ha dessa ting enbart varit kultföremål utan reellt användningsområde.

Om artens eventuella liv utanför grottorna är mycket litet känt. Vid de religiösa fester som man antar ha förekommit, framför allt när individerna har åldrats, har troligen samhörigheten stärkts med hjälp av unisont framförda melodiska talkörer. Frossande i olika födoämnen i samband med detta synes ha varit vanliga, liksom intagande av sannolikt berusningsframkallande, flytande medel ur glaskärl. Utgrävningarna fortsätter."

¹ Motsvarar år 5014 e Kr, tvåtusen år efter det att planeten jorden kolliderat med en saftig asteroid.

G*R*I*N-rapp från vårkontakten 2014

Vadan ovanstående inblick i en avlägsen framtid? Jo, vi är ju ännu inte fossiler, men visst, vi är alla stadigt på väg i den riktningen i alla fall. Och de har ju faktiskt ganska rätt, de framtida forskarna! Just en sådan festlighet som de beskriver har vi **Gamla Rrjalar** nyss haft – i **Ängelholm!**

Den 8-9 maj 2014 samlades vi där under ledning av lokalbefolkningen i form av ”Förträfflige Sven”, kontaktens Rrjal, **Sven Scheiderbauer**. Sven hade på eget initiativ föreslagit att Sällskapet skulle träffas på denna sköna plats och han hade generöst åtagit sig att snickra ihop ett program som skulle passa alla.

Som det är brukligt vid denna tid på året var naturen iförd sitt fagraste flor. Inte bara för vår skull kanske, men i alla fall. Vädret var kanske en aning svajigt, men höll i övrigt mycket god Rrjal-standard.

Första dagens program hölls på F 10 gamla flottiljområde. Detta finns alltså kvar trots flottiljens nedläggning, men har civiliserats och moderniserats på ett föredömligt sätt. Vakten kan man passera utan att behöva göra det hemliga tecknet (vänskaplig morsning med högerarmen) och byggnaderna ligger ungefär där de brukade. En del nybyggnad har tillkommit. Mycken civil företagsverksamhet har flyttat in, men detta har troligen enbart varit till godo. Det påstås att det gamla flottiljområdet nu sysselsätter fler personer än på den tiden då Kronan höll till där!

Några av de c:a 160 inbjudna hade anmält kraftig ohälsa som orsak till icke-deltagande. Vi önskar alla dessa ett snabbt tillfrisknande och återseende vid framtida möten. En stor mängd av svaren på kallelsen hade anmält andra, laga förfall som undanflykt men följande, i huvudsak tillresta, representanter för kurvanfallsmaffian hade ändå haft möjlighet att komma:

Jan Ahlgren	Torbjörn Alm	Pelle Andersson	Gunnar Atterholm
Ingmar Berglund	Jan F. Bergman	David Davidsson	Rolf Smålle Ericsson
Hans Fehrström	Bo Fundell	Sven-Åke Granquist	Kjell Hamberg
Stefan Hansson	Lars Hed *)	Kerstin Holmer	Rolf Jonsson
Per Juhlin	Nils Junehill	Sten-Arne Jönsson	Gunnar Laninge
Kent Larsson	Rolf Lenstam	Mikael Nissen	Kåre Nyman
Sven Scheiderbauer	Anders Stéen	Bert Stenfeldt **)	

*) Ny Gammal Rrjal **) Inte Rrjal men föredragshållare och Special Guest

Jo då, ingen risk att inte programmet skulle falla alla i smaken. Sven har ju en god känsla för vad som är se- och upplevelsevärt för Gamla Rrjalar, efter sin långa tid som museimänniska och evenemangsansordnare.

Vi började med en guidad visning på **Ängelholms Flygmuseum** på f d F 10. Detta förnämliga, lilla (även om det egentligen är stort och innehållsrikt) museum startades upp för ett tiotal år sedan av entusiaster ur den forna flottiljen. De har byggt upp en strålande samling föremål och skaffat sevärdheter som faktiskt har medfört att verksamheten nyligen fick Ängelholms stads kulturpris 2014! Här hittar man t ex en tjugig J 22, vars motor då och då körs av entusiaster (men inte just denna dag när motorn var på lite avigt humör). Välhållna flygplan från just den tid då de flesta av Sällskapet G*R*I*N:s medlemmar har haft sin aktiva tid, t ex J 29, J 35, JA 37, finns också. Till och med ett av förserieflygplanen i Gripenfamiljen.

Men dessutom finns så mycket annat, Stril-utrustningar i form av t ex PS-41 och Rrgc/F-bord, lgc- och KC-interiörer och inte mindre än två häftiga simulatorer, där gemene man kan prova sina flyg- och stridsledningsfärdigheter. T ex **Nisse Junehill** landade med ackuratess en trettiofem på Kastrup!

En överraskning var att inte mindre än tre Gamla Rrjalar är engagerade i frivillighetsarbetet på museet, **Göran Brauer, Urban Mörén** och **Bengt "Lunkan" Lundqvist!** Göran finns i G*R*I*N-registret (utan att ha varit med på någon kontakt

ännu) men Urban och Lunkan har av någon outgrundlig anledning inte fått någon förfrågan tidigare. De kommer som alla andra nu i adressregistret att få avrapporteringar och kallelser i fortsättningen. Till råga på allt har **Anders Nyrenius** på eget initiativ hört av sig efter mötet och frågat om inte även han borde få vara med! Det kommer naturligtvis att beviljas om han går igen godkännanderiten (se nedan)! Sällskapets tillväxt verkar vara tryggad!

De två timmar, som anslagits till besöket, var fullspäckade med upplevelser och en god kopp kaffe på den tillhörande "markan" blev en förträfflig avrundning.

I en av lokalerna väntade då kvällens föredragshållare, Generalmajoren **Bert Stenfeldt**, f d till exempel C E1, på att få berätta lite om, bland annat, sitt eget spännande flygarliv och om händelser under "Kalla kriget", sedda genom hans ögon. Han var synnerligen underhållande och alla gick lite omtumlade från föredraget med ny och uppdaterad information om diverse spektakulära inslag i framför allt attackverksamheten under denna tid. Han slog också ett slag för SwAFHF, Swedish Air Force Historic Flight (hemsida: swafhf.se). En förening där man för en spottstyver kan stödja iluftenhållande av våra kära gamla relikter. Varje G*R*I*N-medlem uppmanas göra detta!

Bert bjöds naturligtvis in som gäst till kvällens middag som tack för sitt föredrag.

En liten mingelstund föregick sedan middagen i före detta F 10 Offmäss, numera restaurang, tillhörande **Hotell Valhall Park** som etablerats inom området (hotellet var alldeles utmärkt, rekommenderas gärna!).

Undertecknad Sällskapssekreterare inledde med att bekänna sin undermåliga stridsledningserfarenhet från denna sydvästra del av vårt land. Men en episod har fastnat i minnet:

I första delen av 60-talet genomförde många FC olika prov med radarn i J 35. 1964 skulle egenskaperna mot helikopter testas och min uppgift var att vara Rrjal på Svärtan i Torekov och leda till kontakter mellan jakt och mål. Helikoptern startade alltid från F 10 en stund före trettiofemman och kom alltid hem en lång stund efter jakten. Detta upprepades flera pass per dag. Eftersom färdvägen i stort sett passerade Torekov varje gång råkade jag en gång mellan två pass skämtsamt undslippa mej till helikoptern: *på en fika mellan*

passen Jag kunde ha bitit tungan av mej när han direkt svarade: Men sagt var sagt, och efter några minuter hörde jag "flopp flopp flopp" och där kom han minsann i en jättestor "banan" (Hkp 1) och lyckades manövrera ner den på det lilla inhägnade området mellan antenner, radarkabiner och barack. Troppchefen fick genast problem när han började fundera hur piloten skulle skrivas in i besöksloggaren. Ruelsen minskade inte precis när det ur

farkosten strömmade inte mindre än 6-8 personer! Alla ville förstås ha fika! Saken löstes på bästa sätt. Samtliga fick sitt kaffe och det enda kaffebröd som erbjöds, s k hundkex. Troppchefen skrev aldrig in några besökare och noterade heller inte händelsen i krigsdagboken. Härmed har den i alla fall kommit till allmänhetens kännedom. Och jag försökte i fortsättningen att bättre hålla mej till fastställd terminologi...

Tillbaka till G*R*I*N-middagen: Dukningen och det kulinariska var sådant som anstår en officersmäss! Stiligt långbord och en stabil förrätt med räkor i jättegott mojs och lite annat grejs. Sjungandet av våra kampsånger hör till och höll en mycket hög klass, vilket säkert även de många generationer som före oss befolkat massen skulle ha uppskattat.

Varmrätten bestod av en utsökt kalvfilé som säkert alldeles nyligen glatt hade skuttat i en vårskrudad kalvhage, någonstans på den kringliggande skånska landsbygden. Anrättningen smakade i alla fall gudomligt.

Bert Stenfeldt var tvungen att avvika tidigt, men gjorde ytterligare ett bejublat tillägg till sin tidigare framställning om flygarlivet.

En sprillandes **ny medlem** hade dykt upp i sista stund före mötet, **Lars Hed**. Han har lång erfarenhet framför PPI:et på Kobran, men nagelfors naturligtvis av Sällskapets samlade menighet, så att han inte hade några lik i garderoben, t ex i form av bristande näringslivs-erfarenhet. Utfrågningen resulterade i att han blev formellt invald och han får därför numera pryda sig med våra insignier med Det Gyllene Kurvanfallet. Något tut ingick inte, eftersom 1. Sällsk. Tut. **Tomas Granqvist** tyvärr var engagerad på annat håll denna kväll.

Kerstin Holmer fick ett välförtjänt hedersomnämmande för att hon som, oftast, ensam dam kommer till våra kontakter. Man skulle verkligen önska att fler tjejer tar chansen och deltar i Rrjalgemenskapen!

Ulf Rudebark hade för övrigt skickat en hälsning från Indien med en hyfsad undanflykt till varför han inte deltog. Densamma lästes upp på hans egen begäran. Kul att höra hur Gamla Rrjalar i förskingringen kan ha det!

Kaffe och kaka serverades så småningom under glam och støj i biblioteket, där djupa, sköna skinnfåtöljer väntade på oss alla. Glad och trevlig stämning var bara förnamnet! Sven avtackades förstås.

En smula sordin på detta lades möjligen när församlingen utsattes för ett Rrjaltest i Flottiljchefskunskap. Det gällde att försöka komma ihåg vem som var chef och när, för ett dussin flottiljer. Kunskaperna kunde sägas vara något varierande, men som tydlig segrare utkristalliserade sig **Kent Larsson** med hela 9 av 12 rätt. Bara snäppet lägre var **Torbjörn Alm** med 8 rätt samt **Nisse Junehill** och **Sven Scheiderbauer** med 7 rätt. Bra jobbat!

Torbjörn Alm meddelade för övrigt att planeringen av **nästa möte** kommit långt. Även denne Förträfflige Medlem har självständigt kommit med förslaget att vi borde besöka **Karlsborg** till hösten. Tredje eller fjärde torsdagen i oktober är föreslagna som tänkbara dagar angav han.

Men så småningom, c:a en månad i förväg, kommer klarare besked i form av en kallelse. Var redo!

Underbart är kort. Kvällen tog snabbt slut och det enda strecket i beräkningarna var väl att hotellets bar hunnit stänga när de många övernattande kom dit. Men det hindrade inte att en rätt stor grupp hamnade i ett långt, nostalgiskt eftersnack, stående i den kala vestibulen till annexet där vi bodde. Otroligt att vi har så mycket att dryfta efter snart tjugofem år tillsammans i G*R*I*N!

På fredagen fanns ju ganska många kvardröjande Gamla Rrjalar i Ängelholm, och då hade Sven ordnat så att vi kvarvarande fick en guidad visning av **Järnvägens Museum** inne i staden. Det kan låta lite tungt, kanske, men var det definitivt inte! Där hade anlitats den utomordentligt engagerade guiden **Thomas Bjertner** för att ge oss en visning under ett par timmar. När man föreställer sig ett järnvägmuseum ser man kanske framför sig en oändlig rad med uppställda gamla lok och vagnar. Så är det icke i detta museum! Nej här har man med fantastiska modeller och moderna audiovisuella hjälpmedel snarast skapat ett upplevelsecentrum där man kan återuppleva en massa ungdomsminnen och få mycket, lättillgänglig teknisk information om hur och varför saker funkar som de gör. Rallarnas tuffa liv skildras också på ett mycket illusoriskt sätt. En mycket spännande stund på fredagsförmiddagen fick vi alltså ”på köpet” tack vare Svens förslag.

Nu var det i alla fall dags att skiljas. Det kändes kanske inte riktigt som att dö en smula, men vi Gamla Rrjalar hade verkligen haft ännu ett minnesvärt dygn tillsammans! **TACK Sven och alla andra inblandade!**

Ett knappt halvår till nästa möte om planerna går i lås. Kallelse kommer som vanligt till alla som uppgivit rätt adress. Bilder och annan information finns på vår hemsida <https://sites.google.com/site/sallskapetgrin/> så snart det blir möjligt, om någon vecka eller så.

Väl mött vid nästa kontakt!

Eder Sällskapssekreterare